

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky **v dedičskej veci po poručiteľovi J. R.**, narodenom X a zomrelom X, naposledy bývajúcim v K., vedenej na Okresnom súde Rimavská Sobota pod sp. zn. D 130/2002, o odvolaní dediča J. R., narodeného X, bývajúceho v K., zastúpeného JUDr. R. L., advokátom so sídlom v R., proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 26. septembra 2008 sp. zn. 13CoD 121/2008, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky konanie o opravnom prostriedku dediča J. R. proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 26. septembra 2008 sp. zn. 13CoD 121/2008 **z a s t a v u j e .**

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Banskej Bystrici na odvolanie v záhlaví tohto uznesenia identifikovaného dediča uznesením z 26. septembra 2008 sp. zn. 13CoD 121/2008 zrušil uznesenie Okresného súdu Rimavská Sobota zo 17. júla 2008 č. k. D 130/2002-47 (o určení všeobecnej ceny majetku poručiteľa, výške dlhov, čistej hodnote dedičstva a schválení „dohody dedičov o vyporiadaní dedičstva“) a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Odvolateľovi zároveň uložil zaplatiť poriadkovú pokutu vo výške 5 000 Sk, nakoľko urobil hrubo urážlivé podanie, keď v odvolaní označil napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa za „komunisticko-fašistické“ (§ 53 ods. 1 O.s.p.).

Výrok uznesenia odvolacieho súdu o poriadkovej pokute napadol dotknutý dedič opravným prostriedkom označeným ako dovolanie. Písomným podaním doručeným súdu prvého stupňa 16. apríla 2010 zástupca tohto dediča – advokát JUDr. R. L. však výslovne uviedol, že žiada považovať opravný prostriedok dediča za odvolanie, teda že tu nejde

o podanie dovolania. Ďalej uviedol, že odvolanie bolo podané včas v lehote troch mesiacov v zmysle § 204 ods. 2 druhej vety O.s.p. Poriadkovú pokutu považoval za nespravodlivo a nezákonne uloženú, pretože za prejavenie názoru nemôže byť nikto vzatý na zodpovednosť - pokiaľ jeho propagácia nie je zákonom zakázaná. Z uvedeného dôvodu navrhol ním napadnutý výrok o poriadkovej pokute v odvolacom konaní zrušiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ktorému bola vec predložená na rozhodnutie po uvedenom spresnení dediča (jeho zástupcu), o aký opravný prostriedok ide, skúmal najskôr, či daný opravný prostriedok (odvolanie) smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno týmto opravným prostriedkom napadnúť (§ 201 a nasl. O.s.p.).

I keď Občiansky súdny poriadok výslovne nevypočítava procesné podmienky konania, možno z neho vyvodiť, že procesné podmienky sú také vlastnosti súdu a účastníkov konania, ktoré musia byť splnené na to, aby sa dosiahol cieľ občianskeho súdneho konania vyplývajúci zo základných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku (v prvej hlave prvej časti). Na strane súdu k podmienkam konania patria také jeho vlastnosti, ktoré vymedzujú jeho práva a povinnosti ako orgánu štátu konať a vydať rozhodnutie. Takouto vlastnosťou je nepochybne aj funkčná príslušnosť, úprava ktorej dáva odpoveď na otázku, ktorý súd je príslušný konať a rozhodovať o veci v inštančnom postupe. Chýbajúca funkčná príslušnosť na prejednanie určitej veci predstavuje neodstrániteľný nedostatok podmienky konania.

Podľa § 103 O.s.p. kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví (§ 104 ods. 1 prvá veta O.s.p.).

Z ustanovenia § 201 O.s.p. vyplýva, že účastník môže napadnúť *rozhodnutie súdu prvého stupňa* odvolaním, pokiaľ to zákon nevylučuje.

V prejednávanvej veci je odvolaním napadnuté uznesenie krajského súdu (odvolacieho súdu) vo výroku, ktorým bola odvolateľovi uložená poriadková pokuta. Proti rozhodnutiu o poriadkovej pokute možno podať odvolanie, avšak vzhľadom na podmienku uvedenú v citovanom ustanovení § 201 O.s.p. len v tom prípade, ak bola pokuta uložená súdom prvého

stupňa. Predmetné uznesenie však nie je rozhodnutím krajského súdu ako súdu prvého stupňa, ale uznesením krajského súdu ako súdu odvolacieho, proti ktorému zákon odvolanie nepripúšťa (porovnaj k tomu aj ustálenú judikatúru, napr. uznesenie Najvyšší súd Slovenskej republiky z 27. septembra 2004 sp. zn. 1 Co 4/2004). Napadnuté uznesenie odvolacieho súdu neobsahuje (neuvádza) teda chybné poučenie o neprípustnosti odvolania proti tomuto rozhodnutiu.

Chýbajúca funkčná príslušnosť akéhokoľvek súdu na prejednanie určitej veci, ktorá inak do právomoci súdu patrí, predstavuje neodstrániteľný nedostatok podmienky konania. So zreteľom na tento záver bolo konanie o tomto opravnom prostriedku v súlade s § 104 ods. 1 O.s.p. zastavené.

Iba pre úplnosť dáva Najvyšší súd Slovenskej republiky do pozornosti, že zákonodarca v ustanovení § 239 ods. 3 O.s.p. (v nadväznosti na predchádzajúce ustanovenia odsekov 1 a 2) prípustnosť dovolania výslovne vylúčil o. i. v prípade, ak *dovolanie* smeruje proti uzneseniu o poriadkovej pokute. Uloženú poriadkovú pokutu môže však súd podľa § 53 ods. 4 O.s.p. dodatočne, a to i po skončení konania odpustiť, ak to odôvodňuje neskoršie správanie sa toho, komu bola uložená, alebo ak nastali dôvody hodné osobitného zreteľa; to neplatí, ak už bola poriadková pokuta zaplatená.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 27. januára 2011

JUDr. Jana B a j á n k o v á, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť :

Hrčková Marta